

441. Καθώς εἰς τὸν ἔρωτα, οὕτω καὶ εἰς τὴν φι-
λίαν, πολλάκις εὐτυχέστερος ὁ ἄνθρωπος εἶναι
μᾶλλον δι' ὅσα ἀγνοεῖ, ἢ δι' ὅσα γινώσκει.

442. Προσπαθοῦμεν νὰ παρυσιάσωμεν ὡς ἐγκαλ-
λωπίσματα τὰ ἐλαττώματα, ὅσα δὲν θέλομεν
νὰ διορθώσωμεν.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Ὁ διάσημος χειρουργὸς Δουπουϊτρέν προσε-
κλήθη ποτὲ εἰς τὴν ἐξοχικὴν οἰκίαν μεγαλο-
πλούτου τραπεζίτου, οὗ τινος ἡ σύζυγος ἠσθένει
βραχέως.

Ἐξήτασε τὴν ἀσθενῆ καὶ ἔκαμε τὴν δέουσαν
ἐγγχείρησιν.

Ἡ ἐγγχείρησις ἐπέτυχε θαυμάσια.

Ὁ Δουπουϊτρέν ἠθέλησεν ν' ἀναχωρήσῃ, ἀφι-
νων τὴν ἀσθενῆ εἰς τὸν συνῆθη τῆς ἰατροῦν διὰ
τὰ περαιτέρω.

— Ὅχι, ἀνεφώνησεν ὁ τραπεζίτης, μείνατε
τὴν νύκτα αὐτὴν ἐδῶ, καὶ ὅσον διὰ τοὺς κό-
πους, ὅσους θὰ ζητήσητε, εἶμαι εἰς τὰς διατά-
γάς σας.

Ὁ Δουπουϊτρέν διενυκτέρευσεν ἐκεῖ, καὶ ἀνε-
χώρησε τὴν ἐπιούσαν, μετὰ ὅκτω δὲ ἡμέρας ἐ-
στειλε τὴν σημείωσίν του.

Ἐξήτει 30,000 φράγκα.

Ὁ τραπεζίτης εὔρε τὴν ἀπαιτήσιν ταύτην
ὑπερβαίνουσαν πᾶν ὄριον, ὅθεν καὶ τοῦ ἀπήν-
τησε τὰ ἑξῆς: «Μὲ ζητεῖτε 30,000 φράγκα.
Ἐνθὺν θὰ διαπραγματευθῶ τὴν ζωὴν τῆς συζύγου
μου. Ἀλλὰ μὲ τὴν ἀπαιτήσιν αὐτὴν δὲν εἶμαι
ὑποχρεωμένος καὶ εἰς τὰ ἑξῶδα τῆς φιλοξενίας.
» Ὅθεν ἔχω καὶ ἐγὼ τὰς ἑξῆς ἀπαιτήσεις μου»

Κλίνην καὶ τροφὴν τοῦ κ. Δουπουϊτρέν.	6,000 φρ.
Διὰ τὸν ἵππον τοῦ	2,000 »
Διὰ τὸν ὑπηρετὴν τοῦ	1,000 »
Ἐξῶδα σταύλου καὶ ἵπποκομίας.	1,000 »

Τὸ ὅλον 10,000 φρ.

«Ἐπιπέπτονται 20,000 φράγκα, τὰ ὅποια
καὶ σὰς ἀποστέλλω ἐντὸς τοῦ φακέλλου τού-
του, ἀκριβέ μου ἰατρὲ, μετὰ τῆς εὐγνωμοσύ-
νης μου».

243

Σημείωσις σπουδαιοτάτη:

Ἡ ζηλοτυπία μεταβάλλει τὸν ἄνδρα εἰς γυ-
ναῖκα, καὶ τὴν γυναῖκα εἰς ἄνδρα.

Ὁ Μανζόνης εἰς τὸ ἀθάνατον μυθιστόρημα
αὐτοῦ «Δύο μελλόνυφοι» παρσιάγει δικηγόρον
τινὰ λέγοντα εἰς τὸν πελάτην του: «Ὁ δικη-
γόρος, παιδί μου, πρέπει νὰ μανθάνῃ τὰ πράγ-
ματα παστρικά, καθὼς εἶνε πῶς ἐπειτα θὰ τὰ
ἐμπερδύσωμεν, εἶνε δίκη μας δουλειά».

ἸΑΝΝΣ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡτο συναναστροφή παρὰ τῷ Βέρδη. Κυρία
τις παρακληθεῖσα νὰ ψάλλῃ, ἔκαμε πολλοὺς ἀκ-
κισμούς πρὶν τὸ ἀποφασίσῃ. Ἐπὶ τέλους ἀπο-
φασίζει, καὶ λέγει ὅτι θὰ ψάλλῃ ἐν μέλος ἀπὸ
τὸν Τροβατόρε.

— Ἄ, ἀκριβέ μου μουσικοδιδάσκαλε, ἀνε-
φώνησεν ἡ κυρία, πόσον φοβοῦμαι!

— Ἄμμ' ἐγὼ; εἶπεν ὁ Βέρδης.

Ὁ μικρὸς Γεώργιος δὲν ἀγαπᾷ τὸ βραστόν,
ἀλλ' ἡ μαμμὰ ἀπαιτεῖ νὰ τρώῃ καὶ αὐτὸς βρα-
στόν καθὼς ὅλοι οἱ ἄλλοι.

Χθὲς τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ δεῖπνον ἔφερον τὸ βρα-
στόν, ὃ Γεώργιος τὸ βλέπει, μὴμφάζει ἐνώπιον
τῆς παροψίδος τοῦ βραστοῦ, καὶ ὅμως ζητεῖ τὸ
μεριδίον του, καὶ ἀφ' οὗ τὸ ἔφαγε, ζητεῖ καὶ
ἄλλο.

— Ἄ, πολὺ καλὸν παιδί εἶνε σήμερα, λέγει
ἡ μαμμὰ, ζητεῖ δύο φοαῖς βραστόν.

— Ναι, μαμμὰ, διὰ νὰ μὴ μείνῃ γι' αὐρίον.

ΔΑΗΘΕΙΑΙ

* Ἡ «τριακοντάς» εἶνε πόλις, εἰς ἣν αἱ
πλειότεραι γυναῖκες δὲν ἀποφασίζουν νὰ εἰσέλ-
θωσιν ἐπισήμως, εἰμὴ ἀφοῦ παρῆλθε πολὺς και-
ρὸς ἀφ' οὗ ἐξῆλθον ἀπ' αὐτῆν.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἡ κομμωτικὴ τέχνη ἐπενόησε ποικίλας κομ-
μώσεις τῆς κεφαλῆς, τινὰς μὲν τῷ ὄντι κομψὰς,
τὰς πλείστας ὅμως ἰδιοτρόπους· ἐλάκλῃρον δὲ
βιβλίον θὰ ἔγραψεν ὁ θέλων ν' ἀπαριθμήσῃ τοὺς
κινδύνους, οὓς συνεπάγεται ἐκάστη αὐτῶν. Μὴ
δυνάμενοι νὰ πράξωμεν τοῦτο, περιοριζόμεθα
ἐνταῦθα εἰς ὀλίγας παρατηρήσεις, γενικῶς ἐφαρ-
μοζομένας.

Αἱ κυρίαί, ἰδιανόηστε καὶ ἂν ἐκλέγωσι κόμ-
μωσιν τῆς κεφαλῆς, ἄς μὴ λησμονώσιν, ὅτι καὶ
αἱ τρίχες ἔχουσι ζωὴν καὶ δύνανται νὰ παραβλη-
θῶσι πρὸς μικρὰ τρυφερὰ φυτὰ. Ὅπως δὲ τὰ
φυτὰ, ἵνα ζήσωσιν, ἔχουσιν ἀνάγκην ἀέρος, φω-
τὸς καὶ ὑγρασίας, οὕτω καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφα-
λῆς. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ μὴ συνθλίβεται παντοιο-
τρόπως ἡ κόμη καὶ συμπιέζεται καὶ γίνεσθαι
ἀδιάπεραστός εἰς τὸν ἀτμοσφαιρικὸν ἀέρα καὶ
τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου, μηδὲ νὰ καθίσταται ἀ-
διάβροχος χρομένη χάριν εὐωδίας δι' εὐόσμων
λιπαρῶν ἀλλὰ πολλάκις δηλητηριωδῶν οὐσιῶν.
Ἐὰν δὲ πλὴν τούτων αἱ κυρίαί ἀναλογισθῶσι
μετὰ πόσης εὐκολίας φυτὸν τι μαραινέται καὶ
θνήσκει, ὅταν ὁ τρυφερὸς αὐτοῦ κορμὸς διασει-
σθῇ βιαίως μέχρι ρίζης, ἴσως θέλουσι κατανοή-
σει ὅτι ἀσύνετον εἶνε νὰ παραδέχωνται τρόπον
κομμώσεως, καθ' ἣν αἱ τρίχες ἀνασπῶνται τό-
σον ἰσχυρῶς, ὥστε νὰ πονῇ ἡ κεφαλή.